

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla – Węgry) – Ilona Baradics i in. przeciwko QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

(Sprawa C-430/13) ⁽¹⁾

(Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zorganizowane podróże, wakacje i wycieczki — Uregulowanie krajowe ustalające minimalne kwoty gwarancji, które powinien zapewnić organizator podróży, by w razie niewypłacalności móc zwrócić pieniądze zapłacone przez konsumentów)

(2014/C 112/25)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ilona Baradics, Adrienn Bóta, Éva Emberné Stál, Lászlóné György, Sándor Halász, Zita Harászi, Zsanett Hideg, Katalin Holtsuk, Gábor Jancsó, Mária Katona, Gergely Kézdi, László Korpás, Ferencné Kovács, Viola Kőrösi, Tamás Kuzsel, Attila Lajtai, Zsolt Lőrincz, Ákos Nagy, Attiláné Papp, Zsuzsanna Peller, Ágnes Petkovics, László Pongó, Zsolt Porpáczy, Zsuzsanna Rávai, László Román, Zsolt Schneck, Mihály Szabó, Péter Szabó, Zoltán Szalai, Erika Szemeréné Radó, Zsuzsanna Szigeti, Nikolett Szóke, Péter Tóth, Zsófia Várkonyi, Mónika Veress

Strona pozwana: QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Fővárosi Ítéltábla – Wykładnia art. 7 i 9 dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158, s. 59) – Konsumenty, którzy zawarli z organizatorem podróży umowy o imprezę turystyczną, na podstawie których wpłacili zaliczki, a w niektórych wypadkach pełną cenę imprezy – Organizator podróży, który stał się niewypłacalny przed rozpoczęciem podróży przez tych konsumentów – Zgodność z rzezoną dyrektywą uregulowania krajowego ustalającego minimalne kwoty gwarancji, które powinien zapewnić organizator podróży, by móc w razie niewypłacalności móc zwrócić pieniądze zapłacone przez konsumentów.

Sentencja

- 1) Artykuł 7 dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, którego szczegółowe zasady stosowania nie prowadzą, na wypadek niewypłacalności organizatora podróży, do skutecznego zapewnienia konsumentowi zwrotu całości zapłaconych przez niego pieniędzy oraz jego powrotu z podróży. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy sytuacja ta ma miejsce w przypadku przepisów krajowych rozpatrywanych w toczącym się przed nim sporze.
- 2) Artykuł 7 dyrektywy 90/314 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie dysponuje żadnym zakresem uznania, jeżeli chodzi o zakres ryzyka, jakie winno być pokryte gwarancją organizatora lub punktu sprzedaży detalicznej imprez turystycznych na rzecz konsumentów. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy celem lub skutkiem kryteriów ustanowionych przez dane państwo członkowskie dla ustalenia kwoty wspomnianej gwarancji jest ograniczenie zakresu ryzyka, jaki gwarancja ta powinna pokryć, w przypadku, w którym kryteria te byłyby oczywiście niezgodne ze zobowiązaniami wynikającymi ze wspomnianej dyrektywy i stanowiłyby zatem wystarczająco istotne naruszenie prawa Unii, które, z zastrzeżeniem stwierdzenia istnienia bezpośredniego związku przyczynowego, mogłoby prowadzić do powstania odpowiedzialności po stronie danego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 9 grudnia 2013 r. – Lb Group Ltd przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze i in. (AAMS), Galassia Game Srl

(Sprawa C-651/13)

(2014/C 112/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Lb Group Ltd.

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS), Galassia Game Srl.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Cagliari (Włochy) w dniu 9 grudnia 2013 r. – postępowanie karne przeciwko Mircowi Saba

(Sprawa C-652/13)

(2014/C 112/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Ordinario di Cagliari.

Strony w postępowaniu głównym

Mirco Saba.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 24 grudnia 2013 r. – PFE przeciwko Airgest

(Sprawa C-689/13)

(2014/C 112/28)

Język postępowania: włoski